

EL RÈGIM HIDROLÒGIC DE LA CONCA DEL TORRENT MAJOR

Joan Rosselló¹

RESUM: Hom analitza les principals característiques del règim hidrològic de la xarxa superficial de la vall de Sóller i Fornalutx a partir de les dades d'aforaments disponibles. Es remarca el comportament de les diferents estacions i s'analitzen les dades de manera mensual i anual en el període hidric de 1976-1980.

INTRODUCCIÓ

El present treball és un assaig d'anàlisi del funcionament de l'escorrentia als torrents de la vall de Sóller (Mallorca). Es tracta d'una temàtica relativament poc estudiada dins la geografia de l'illa, tot i la transcendència que tenen els cursos superficials d'aigua, tant pel que fa a potencialitat com a recurs hídic aprofitable i, sobretot, com a element susceptible de provocar inundacions.

Qualsevol anàlisi de la circulació hídrica a Mallorca ha de tenir present les particularitats del drenatge superficial en aquest territori, derivades de la limitació territorial, de les característiques físiques del medi i de la intensa modificació antròpica de l'espai.

L'illa de Mallorca té una extensió de 3626 km² i, a l'igual que les altres illes de l'arxipèlag balear, està mancada d'una xarxa de circulació superficial permanent d'aigua. Aquesta manca de rius s'explica principalment per la magra extensió de les conques hidrogràfiques, tot i que altres factors climàtics, hidrològics i antròpics també influeixen en aquesta absència d'escorrentia.

En general, els sòls illencs presenten gran capacitat d'infiltració, derivada de la naturalesa predominantment calcària del substrat, així com de la intensa carstificació que afecta àmplies àrees. Una part considerable de la precipitació acaba circulant pel subsòl i descarrega subterràniament cap a la mar, sense que hi hagi una sortida de nou cap a corrents superficials.

Les causes climàtiques també influeixen en aquest sentit, bàsicament per l'absència de precipitacions a l'estiu (quasi total del juny a l'agost), típica del clima mediterrani coincidint amb les temperatures més elevades. Aquest període àrid estival contribueix poderosament a secar els potencials cursos perpetus.

Les precipitacions mitjanes anuals totals són, en general, escasses i la mitjana anual de l'illa és de 630 mm (Laita, M. 1995), tot i que als indrets més humits es registren fins a 1400 mm a l'any. Si es tenen en compte les temperatures, el balanç hídic anual és deficitari a la major part del territori per

¹ Grup de Climatologia, riscos naturals i territori. Departament de Ciències de la Terra. Universitat de les Illes Balears. dfsirg8@uib.es

les temperatures relativament elevades a les estacions de transició i molt elevades a l'estiu.

A més, s'hi manifesta una irregularitat en les pluges interanualment, i així les diferències entre anys secs i anys humits poden avaluar-se entorn dels 300 mm, amb variabilitats d'una magnitud superior a la meitat del valor de la mitjana, és a dir, superior al 50%.

Durant determinats períodes de l'any, i més concretament al llarg d'episodis de pocs dies repartits principalment a la tardor i, en menor mesura a l'hivern, hi pot haver precipitacions quantitativament molt importants i en determinades ocasions caigudes de manera intensa i que porten com a conseqüència una escorrentia esporàdica igualment molt forta (Grimalt et al., 1998).

Únicament alguns cursos alimentats per surgències, o per sistemes artificials de drenatges de terres, mantenen any rera any una circulació estacional quasi-permanent, sovint restringida a trams que recorren terrenys litològicament favorables.

L'home ha modificat intensament el funcionament de les aigües superficials. Els factors antròpics de distorsió a considerar són la sobreexplotació de les aigües del subsòl per al consum humà -que provoquen la disminució de les aportacions de manants-, les intervencions encaminades a regular el funcionament hídic de les vessants, molt nombroses (Grimalt et al., 1998) i, fins i tot, determinades estructures constructives amb finalitats no hidrològiques (Rosselló Verger, 1985).

D'aquesta manera, el drenatge superficial de Mallorca queda configurat per una xarxa de rius mediterranis, anomenats torrents, de funcionament majoritàriament esporàdic, amb una escorrentia relacionada amb fenòmens de precipitacions de gran intensitat o, si de cas, amb cabals restringits a l'època freda de l'any i sempre eixuts a l'estiu.

La manca habitual d'escorrentia provoca un intens aprofitament humà de les planes d'inundació, les terrasses, els llits i les voreres dels torrents, que es converteixen en llocs per a conrear i, fins i tot, en espais d'ús residencial. Aquest fet té com a resultat que, en casos de formació de revingudes, existeixi un risc de destruccions sobre béns i vides.

L'estudi de les dades instrumentals, referides a l'escorrentia a Mallorca, pot aportar informació d'interès i incrementar el coneixement d'aquest aspecte de la realitat geogràfica insular. Així, l'objectiu que hom cerca és caracteritzar l'escorrentia superficial als torrents de la vall de Sóller a partir de les dades instrumentals proporcionades per la xarxa d'estacions d'aforament del Servei Hidràulic de Balears.

LA XARXA SUPERFICIAL DE LA VALL

La xarxa de drenatge de la vall de Sóller s'inclou dins el vessant del litoral nord-oest de Mallorca, que s'extén des d'Andratx fins a Pollença. La vall és el punt de convergència d'una conca de 49,3 km², canalitzada a través de tres cursos principals, el torrent des Coll, el torrent de Biniaraix i el torrent de Fornalutx. Tots tres s'uneixen dins el nucli urbà de Sóller i donen lloc al torrent Major que desguassa a la Platja de'n Repic al Port (veure mapa 1).

Existeixen altres cursos menors, que aboquen les seves aigües a diferents punts del recorregut dels anteriors torrents, principalment al torrent Major, que rep aportacions dels torrents dels Cinc ponts, del de Ca n'Aí, des Jaiot i del torrent de sa Roca Rotja. El torrent de s'Arrom aporta aigua al torrent des Coll, el torrent de Ca'n Creueta aboca al torrent de Biniaraix i finalment, el torrent de Fornalutx rep aigua del torrent de sa Cabana entre d'altres.

En conjunt, el torrent Major i la seva sèrie de tributaris acaben dibuixant una xarxa que s'ajusta a un model radial amb branques afluents sensiblement iguals, tot i que els de Fornalutx i des Coll mostren un desenvolupament major que els altres afluents.

Als torrents abans esmentats, cal afegir aquells que es troben a la zona costanera i que desguassen directament a la mar pel Port de Sóller sense pertanyer estrictament a la vall. El més important és el torrent de sa Figuera amb una conca de 4,74 km².

En línies generals, les característiques de les conques dels torrents de Sóller són les típiques de l'àrea muntanyosa de Mallorca, amb cursos de curt recorregut, amb un gran desnivell i amb una intensa antropització.

Les inundacions que afecten aquesta conca es veuen afavorides per les pròpies característiques dels vessants i la topologia, i també per la presència de morfologies deposicionals en forma de cons al·luvials actius que apareixen a les parts baixes de la vall.

El llit del torrent Major, en realitat és un gran canal de desguàs artificialitzat per donar sortida ràpidament a les aigües i evitar el seu embassament al fons de la vall. Per aquest motiu, el llit del torrent corre entre murs i està aixecat respecte a les zones que l'envolten, la qual cosa implica eventuais sortides de cabals fora del jaç.

L'anomalia topogràfica del torrent Major pot dificultar la confluència dels torrents tributaris en moments de plena, quan els afluents no poden desguassar en el canal principal i han d'escampar els seus cabals pels voltants, com ha succeït en diferents ocasions a la zona de l'Horta (octubre de 1885, octubre de 1959, ...).

Un altre factor de risc es troba a la sortida del torrent Major cap a la mar, que es fa per una plana al·luvial, el camp de sa Mar, on l'aigua pot escampar-se en ventall, afectant a les construccions situades a primera línia i que dificulten l'evacuació de les revingudes.

LA XARXA D'AFORAMENTS

La informació referida a l'escorrentia superficial s'obté de les dades d'aforament de la Direcció General del règim hidràulic, organisme del Govern Balear, que gestiona una xarxa de punts d'observació de cabals als torrents de Mallorca.

A la conca de Sóller existeixen 6 estacions d'aforament, que apareixen a la taula següent (taula 1) repartides geogràficament com mostra el mapa 2:

Aquesta xarxa té el seu origen en els anys 70 del segle XX, i fou dissenyada per avaluar els recursos hídrics aprofitables per l'aprofitament humà. És per això que les estacions E55, E56 i E57 són a la sortida de fonts

i l'estació E11 és al punt de desguàs d'una vall quasi tancada al costat de l'Ofre, on es volia bastir un embassament.

La manca de dades per a totes les estacions fins l'any hidràulic 1976/77 determina el període d'inici de l'estudi, que s'exten fins el 1980, emprant les primeres dades publicades pel MOPU el 1982.

ELS CABALS

La primera tasca desenvolupada fou caracteritzar l'escorrentia existent en el període estudiat. Es creà així una taula (veure taula 3) on es reflecteixen els períodes mensuals en que les estacions d'aforament han recollit una circulació superficial d'aigua (representants per XX) i els períodes sense dades (representats per 00), degut a la manca de precipitacions sobre la conca o per errades de funcionament de les estacions, fet que queda reflectit en l'Anuario de Aforos publicat pel MOPU.

D'aquesta taula s'extreu que sols les estacions del torrent de l'Ofre, torrent Major i torrent de Fornalutx presenten un comportament lligat als cursos de tipus mediterrani, és a dir, amb una escorrentia que apareix en moments de precipitacions i un eixut acusat a l'estiu. En canvi, les tres altres estacions tenen uns fluxes continus quasi tot l'any encara que en quantitats minses. Es tracta d'aforaments situats a la vora de fonts que aporten aigua de surgències del subsòl, el que explicaria la presència d'una reduïda escorrentia al llarg dels mesos.

TOTALS ANUALS

Les descàrregues totals anuals per a cada estació d'aforament estan mesurades en Hm^3 . A la taula 1 es poden observar les dades i posteriorment es procedeix a la seva comparació i anàlisi.

Els resultats de l'anàlisi de les dades de descàrrega anuals ens mostren que el torrent Major presenta pels 5 anys estudiats, el major volum de descàrrega. Sols en el cas de l'any 1976/77 no es coneix el total degut al mal funcionament de l'estació que provoca la no existència de dades acurades.

Altres resultats són més inesperats. Així, trobem que pel que fa a quantitats, després del torrent Major, les més elevades apareixen a aforaments situats a la vora de fonts, concretament a Biniaraix el 1976/77, 1979/80 i Lladoner el 1977/78 i 1978/79. Les dues estacions situades a torrents, Ofre i Fornalutx, presenten descàrregues baixes, en el cas de l'Ofre segurament pel fet de ser una estació situada a la capçalera de la conca i en el de Fornalutx per les possibles pèrdues per infiltració al llarg del recorregut anterior al punt d'aforament.

Finalment, les dades permeten observar que existeix una manca de correspondència entre les quantitats dels 5 aforaments repartits per la conca i les del aforament principal, situat dins el torrent Major i a pocs kilòmetres de la desembocadura. Es presuposa que l'aigua aforada als 5 punts perifèrics es compatibilitzada de bell nou al darrer aforament, presentant doncs aquest un cabal proper al sumatori dels 5 punts anteriors, més una quantitat que prové d'altres torrents sense aforaments i de corrents subterrànies. Els

resultats no poden ser més dispars per a cada any, així, el 1977/78 la diferència és de 1,51 Hm³, augmentant a 2,69 Hm³ el 1978/79. Pel que fa als dos darrers anys les diferències encara es fan més grans, el 1979/80 és de 13,15 Hm³ i el 1980/81 és de 12,13 Hm³. Aquest fet reafirma la creença de la manca de dades de punts importants de la conca que vessen les seves aportacions al torrent Major i també la importància de les aportacions del subsòl cap el canal principal a la zona de l'Horta abans que el curs d'aigua comenci a córrer per un llit encimentat.

4.2 TOTALS MENSUALS

El pas següent va ser comparar les mitjanes mensuals per cada any d'estudi a cada estació. Això permet apreciar si el semblant comportament dels diferents torrents de la vall apareix també a nivell de quantitats d'escorrentia.

En aquest cas s'agafaren les dades mitjanes mensuals obteses de la Junta d'Aigües, mesurades en m³/segon, per cada aforament i s'observaren comparativament dins taules per a facilitar el seu estudi, taules que apareixen a continuació.

De l'anàlisi de les dades d'escorrentia mitjana mensual a cada estació es poden extreure les següents conclusions:

El torrent Major presenta les mitjanes més altes pel fet de ser el receptor de les aportacions dels altres cursos que formen la conca d'estudi.

En la majoria dels casos, els cursos tributaris presenten unes mitjanes molt reduïdes en comparació al torrent Major. Aquest fet fa pensar que el comportament del torrent Major es influït per les aportacions bé d'aigües subterrànies bé d'altres cursos que no tenen estacions d'aforament al llarg del seu recorregut, com poden ser el torrent dels 5 ponts, el torrent de ca n'Aí o el torrent des Jaiot, el que explicaria els seus cabals elevats, que no són resultat de la suma dels cabals dels seus tributaris.

Aparentment no sembla existir una clara relació entre les quantitats de precipitació sobre les diferents subconques i les mitjanes mensuals d'escorrentia. Aquesta relació sí que es dona en el cas del torrent Major. De l'observació de les característiques geològiques de la zona s'extreu que una gran part de l'aigua precipitada s'infiltra en el subsòl per a sorgir posteriorment a les nombroses fonts de la vall.

Com ja s'ha esmentat anteriorment, tres estacions, l'11 Ofre, la 16 torrent Major i la 54 torrent Fornalutx, presenten trets característics de la hidrologia mediterrània, amb màximes a la tardor i hivern i una progressiva reducció fins a finals de la primavera i l'estiu on l'escorrentia és nul·la. En canvi, les altres 3 estacions, 55 Biniaraix, 56 S'Olla i 57 Lladonera, mantenen una constant escorrentia al llarg de l'any amb cabals reduïts, excepte en algun cas, fruit possiblement de ser estacions situades a la vora de fonts i essent per tant les mesures resultat de la comptabilització de les aigües aportades per aquestes fonts.

5. RESULTATS

Els resultats obtinguts al llarg del present treball han d'esser entesos a partir de la limitació que suposen les dades a l'abast sobre les que fer l'anàlisi. Les informacions estadístiques obtingudes dels observatoris del Servei Hidràulic pateixen dos tipus de mancances:

Aquelles que es deriven de l'escàs nombre d'estacions d'aforaments, l'escassa durada de les sèries de dades i el problema que suposa no poder obtenir informacions per a períodes de temps inferiors a les 24 hores.

Els problemes que es deriven de l'escassa qualitat de les observacions. Les sèries tenen nombrosos buits, i repetidament apareixen marcades incoherències en els valors tant de precipitacions com de cabals aforats. La necessària depuració de les sèries ha provocat una restricció dràstica del període d'anàlisi aprofitable.

Maltrat tot hem de significar que aquest, tot i el limitat abast dels objectius, és un primer assaig d'aprofitament des del camp de la geografia de les sèries de dades d'aforaments existents sobre els torrents de Mallorca.

Les conclusions obtingudes són les següents:

Els torrents de la vall de Sóller, tal i com es deriva de la lectura de les sèries d'aforaments, s'ajusten, en línies generals, al model de funcionament propi dels cursos de la part septentrional de l'illa. Es tracta de corrents amb una escorrentia esporàdica, amb la circulació reduïda a l'estació freda, especialment tardor i hivern, en tant que l'eixut estival és total com mostren les dades referides als torrents Major, de Fornalutx i de l'Ofre. En canvi, els aforaments situats aprop de fonts mostren una escorrentia minsa però continua al llarg de l'any, resultat de la surgència d'aigües subterrànies cap a la superfície.

A diferència d'altres torrents insulars, els cursos sollerics manifesten una major persistència de l'escorrentia una vegada s'ha produït una crescuda. Aquest fenomen és especialment notable a les tres estacions analitzades que es situen prop dels ullals de fonts (excepcionalment amb cabal tot l'any), però també és notori al torrent Major i al de Fornalutx, on les corbes d'esgotament es poden perllongar fins a una setmana. Una altre factor que pot ajudar a aquest fenomen és la intensa actuació de l'home als costers de la vall, intensament marjats com reflexa Rosselló (1997). Aquests marges actuen com un element afavoridor de l'infiltració i retarden l'arribada d'aigües superficials als llits dels torrents, de manera que aportacions directes resultat de la precipitació tarden més en arribar als punts d'aforament.

A excepció dels períodes amb pluges torrencials, el funcionament de la part baixa dels torrents de la vall és marcadament influent, i s'aprecia una important infiltració de cabal al llit, com es deriva de la comparació dels llargs períodes en què el torrent Major no té cabals i si en tenen les estacions situades més a capçalera.

Aquest treball s'ha realitzat dins el projecte IPIBEX, CGL2005-07664-C02-01/02, del Ministerio de Educación y Ciencia.

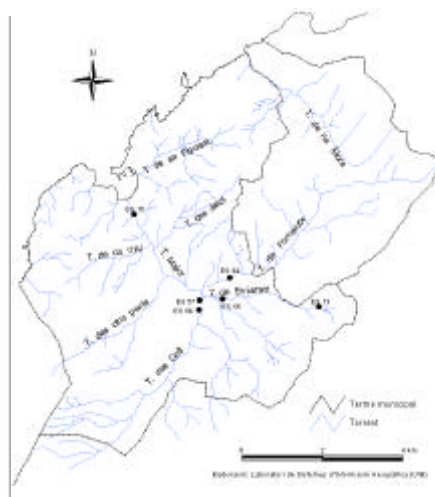
6. BIBLIOGRAFIA

- CAMARASA, A. (1995): Génesis de crecidas en pequeñas cuencas semiáridas: Barranc de Carraixet y rambla del Poyo. Ministerio de Obras Públicas, Transportes y Medio Ambiente.
- GRIMALT, M. (1992): Geografía del risc a Mallorca. Les Inundacions. IEB. Palma.
- GRIMALT, M. Et al.(1998): *L'home com a factor geomorfològic a Mallorca. L'enginyeria popular amb finalitat antierosiva*. In: Fornós, J. (editor): Aspectes geològics de les Balears. U.I.B. Palma. (pp. 423-434).
- LAITA, M. (1995): *Climatologia de la Mediterrània Occidental (1961-1990) basada en els camps de pressió, vent i vorticitat* in: Revista de Ciència, 16. IEB. Palma. (pp. 93-100).
- MARTIN VIDE, J. (1985): Pluges i inundacions a la Mediterrània. Ketres. Barcelona.
- MOPU (1982): Aforos Baleares. Periodo 1974/75 a 1979/80. MOPU. Madrid.
- ROSSELLÓ, J. (1997): Assaig de quantificació del desenvolupament lineal del marjament en funció de la superfície graonada. In: VVAA: *La pedra en sec. Obra, paisatge i patrimoni*. FODESMA. Consell Insular de Mallorca. Palma. (pp. 373-380).
- ROSSELLÓ VERGER, V.M. (1998): *Ramblas y barrancos: un modelo de erosión mediterránea*. In: IX Coloquio de Geógrafos Españoles. Actas, discursos, ponencias y mesas redondas. AGE. Murcia. (pp. 177-184).
- RULLAN I MIR, J. (1885): Historia de Sóller. Imprenta Felipe Guasp. Palma.
- RULLAN I MIR, J. (1885): Inundación de Sóller y Fornalutx. Imprenta Felipe Guasp. Palma.

I Jornades d'Estudis Locals

MAPA 1. La xarxa hidrogràfica

MAPA 2. Les estacions d'aforament

Estació	Número	Anys funcionament
L'Ofre	E11	1974-actualitat
Torrent Major	E16	1975-actualitat
Fornalutx	E54	1976-actualitat
Biniaraix	E55	1976-actualitat
Font de S'Olla	E56	1976-actualitat
Font Lladonera	E57	1976-actualitat

TAULA 1. ESTACIONS D'AFORAMENT

ANY	Ofre	Major	Fornalutx	Biniaraix	S'Olla	Lladoner
1976/77	1,05	XXX	0,68	9,36	3	4,22
1977/78	2,53	23,79	4,4	3,57	4,56	7,22
1978/79	3,73	23,29	4,31	3,38	3,8	5,38
1979/80	0,65	28,63	3,84	4,67	2,85	3,47
1980/81	0,59	33,79	5,49	8,22	2,88	4,48

TAULA 3. DESCARREGA TOTAL ANUAL. FONT: elaboració pròpia a partir de dades de la Junta d'Aigües.

MES	Ofre	Major	Fornalutx	Biniaraix	S'Olla	Lladoner
OCTUBRE	0,15	1,34	0,02	0,16	0,29	0,58
NOVEMBRE	0,01	0,21	0,1	0,2	0,14	0,15
DESEMBRE	0,01	0,31	0,04	0,17	0,19	0,26
GENER	0,07	0,72	0,04	1,14	0,18	0,27
FEBRER	0,01	0,05	0,01	0,8	0,04	0,04
MARÇ	0,01	0,09	0	0,08	0,01	0,01
ABRIL	0,06	XXX	0,02	0,68	0,07	0,06
MAIG	0,01	XXX	0	0,23	0,05	0,04
JUNY	0,02	XXX	0	0,02	0,02	0,02
JULIOL	0,01	XXX	0	0,02	0,03	0,03
AGOST	0	XXX	0	0,02	0,03	0,08
SETEMBRE	0	XXX	0	0,03	0,03	0,03

TAULA 4. ANY 1976/77

TAULA 2. PERIODES D'ESCORRENTIA 1976-1980.

ESTACIO	O76	N76	D76	G77	F77	M77	A77	M77	J77	JU77	AG77	S77	O77	N77
OFRE	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX
MAJOR	XX	XX	XX	XX	XX	XX	OO	OO	OO	OO	OO	OO	XX	XX
FORNALUTX	XX	XX	XX	XX	XX	OO	XX	XX	XX	OO	OO	XX	XX	XX
BINIARAIX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX
OLLA	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX
LLADONER	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX
	F78	M78	A78	M78	J78	JU78	AG78	S78	O78	N78	D78	G79	F79	M79
OFRE	XX	XX	XX	XX	XX	XX	OO	OO	XX	XX	XX	XX	XX	XX
MAJOR	XX	XX	XX	XX	XX	XX	OO	OO	XX	XX	XX	XX	XX	XX
FORNALUTX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	OO	OO	XX	XX	XX	XX	XX	XX
BINIARAIX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX
OLLA	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX
LLADONER	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX
	AG79	S79	O79	N79	D79	G80	F80	M80	A80	MA80	J80	JU80	AG80	S80
OFRE	OO	OO	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	OO	OO
MAJOR	OO	OO	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	OO	OO	OO
FORNALUTX	OO	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	OO	OO	OO
BINIARAIX	OO	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX
OLLA	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX
LLADONER	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX

FONT: elaboració pròpia a partir de dades de la Junta d'Aigües.

I Jornades d'Estudis Locals

MES	Ofre	Major	Fornalutx	Biniaraix	S'Olla	Lladoner
OCTUBRE	0,01	0,16	0,07	0,2	0,04	0,04
NOVEMBRE	0,01	0,11	0	0,04	0,07	0,07
DESEMBRE	0,13	0,51	0,04	0,05	0,17	0,19
GENER	0,33	2,84	0,34	0,33	0,28	0,52
FEBRER	0,14	0,91	0,37	0,19	0,25	0,4
MARÇ	0,08	1,48	0,3	0,19	0,24	0,36
ABRIL	0,12	1,7	0,41	0,21	0,31	0,53
MAIG	0,08	0,87	0,08	0,05	0,2	0,42
JUNY	0,01	0,31	0,05	0,02	0,06	0,1
JULIOL	0	0	0	0	0,03	0,03
AGOST	0	0	0	0,01	0,02	0,03
SETEMBRE	0	0	0	0,03	0,02	0,02

TAULA 5. ANY 1977/78

MES	Ofre	Major	Fornalutx	Biniaraix	S'Olla	Lladoner
OCTUBRE	0,26	2,41	0,54	0,26	0,2	0,36
NOVEMBRE	0,06	0,14	0,04	0,03	0,09	0,1
DESEMBRE	0,65	0,66	0,06	0,07	0,1	0,17
GENER	0,14	0,67	0,09	0,07	0,17	0,24
FEBRER	0,2	0,81	0,28	0,22	0,22	0,27
MARÇ	0,05	3,49	0,5	0,33	0,35	0,53
ABRIL	0,01	0,11	0,03	0,03	0,09	0,1
MAIG	0,01	0	0	0,02	0,05	0,05
JUNY	0	0	0	0,03	0,03	0,03
JULIOL	0	0	0	0,03	0,03	0,02
AGOST	0	0	0	0	0,02	0,01
SETEMBRE	0	0	0,06	0,43	0,06	0,1

TAULA 6. ANY 1978/79

MES	Ofre	Major	Fornalutx	Biniaraix	S'Olla	Lladoner
OCTUBRE	0,03	1,75	0,41	0,41	0,12	0,15
NOVEMBRE	0,02	0,49	0,23	0,38	0,24	0,34
DESEMBRE	0,01	2,53	0,11	0,23	0,07	0,08
GENER	0,05	3,72	0,31	0,07	0,18	0,28
FEBRER	0,01	0,23	0,09	0,08	0,11	0,11
MARÇ	0,02	0,33	0,05	0,09	0,08	0,08
ABRIL	0,02	0,54	0,07	0,08	0,06	0,06
MAIG	0,02	1,06	0,13	0,17	0,06	0,08
JUNY	0,01	0,06	0,01	0,04	0,04	0,05
JULIOL	0,01	0	0	0,04	0,02	0,02
AGOST	0	0	0	0,05	0,01	0,01
SETEMBRE	0	0	0	0,08	0,02	0,02

TAULA 7. ANY 1979/80. FONT: elaboració pròpia a partir de dades de la Junta d'Aigües